

GLASBENA MATICA V LJUBLJANI

V ponedeljek,
dne 11. aprila 1927

K O N C E R T

pevskega zbora Glasbene Matice
v Ljubljani

S O D E L U J E T A :

ga. ZINKA VILFAN-KUNC (sopran)
in g. BOŽIDAR KUNC (klavir)

Zborovodja: Matej Hubad

Začetek ob 20. uri

Dvorana hotela Union

S P O R E D :

Mešani zbori:

1. a) Stjevan St. Mokranjac: **Pesmi iz Črne gore**, IX. rukovet
- b) Aleksander Grečaninov: **Sever in jug**
- c) Sergej Iv. Tanjejev: **Sončni vzhod**.

Samospevi:

2. a) Grečaninov: **Epicedium**
- b) Grečaninov: **Uspavanka**
- c) Rahmaninov: **Ljetne noći**.

Mešani zbori:

3. a) P. Hugolin Sattner: **Ruškine sanje**
- b) Vasilij Mirk: **Rokoko**
- c) Josip Štolcer-Slavenski: **Molitva dobrim očima**
- č) Emil Adamič: **Zazibalka**
- d) Emil Adamič: **Tri devojke**.

Samospevi:

4. a) Krsto Odak: **Poslije ljubavi**
- b) Blagoje Bersa: **Seh duš dan**
- c) Fran Lhkota: **Žena muža za buču prodala**
- č) Fran Lhkota: **Dremala, spavala...**

O d m o r.

Samospevi:

5. a) Dr. Gojmir Krek: **Šum vira in zefira**
- b) Josip Pavčič: **Uspavanka**
- c) Anton Lajovic: **Pesem o tkaleu**.

Moški zbori:

6. a) Josip Suk: **Dojčin Petar Ban Varadinski i kralj Matijaš**
- b) Viteslav Novák: **Božična uspavanka**
- c) Emil Adamič: **Kedo dobi dekle**.

Mešani zbori:

7. a) Cezar Kjuj: **Dve roži**
- b) Stjevan St. Mokranjac: **Pesmi iz Bosne**, XIV. rukovet.

St. St. Mokranjac: Črnogorske pesmi. IX. rukovet

Poljem se njija
oj zor delija.

Po polju ravnu
na konju vranu.

Ej gledala ga
Ajka sa čardaka.

*

Rosa plete
ruse kose,
dede Role, Role,
dede janje moje.

Rosa majci
govorila:
dede Role, Role,
dede janje moje.

Udaji me,
majko moja,
dede Role, Role,
dede janje moje.

Udaćeš se,
kajaćeš se,
dede Role, Role,
dede janje moje!

*

Lov lovili
gradjani,
biser rosa
magla pala.

*

U Ivana
gospodara
Sadi jelu
u planinu.
Posadi je
žutom dunjom,
žutom dunjom
i narandžom.

Navrnuo
žubor vodu
stavi stražu
mladu momu.

Aleksander Grečaninov: Sever in jug

A. Tolstoj - O. Župančič.

Čez nepristopne se prepade
temačne gnetejo meglé,
gorá grebénaste grmade
med jugom, severom strmé.

Tam noč in sneg; sovražnik jari,
srdite zime mračni bog
v vrtincih burje kolobari
in tuli v njih granitni rog.

A tu iz rož se vonj dviguje,
z njim veter raja razigran,
on tam naj hruje:
v ta gaj zaganja se zaman.

Nad njim se Vesna mlada smeje,
in lovor vitki v zlati dan
iztega zeleneče veje
nad večno sinjo morsko plan.

Sergej Iv. Tanjejev: Sončni vzhod

Tjutčev - župančič.

V skrivnost iztok je pokopan,
povsod tajinstveno molčanje —
Kaj je to sen? pričakovanje?
je blizu ali daleč dan?

poglejte: zarja je izšla,
razkošna tajna strast jo vžiga,
in vse živeje kvišku šviga,
že v jarkih je plamenih vsa.

Narahlo se beli obzòr,
v mrakovih lesi spe in doli,
mesto še spi, vasi okoli —
a dvignite oči navzgor:

Le še minuta — in sedaj
po neizmernosti vsemirja
se sveta blagovest razširja,
da zmagal sonca je sijaj.

A. Grečaninov: Epicedium

N. ščerbin.

Vsjo tože nebo, taž vesna
čudesnoj junosti polna
Vsjo tježe dumi u ljudei
Liš novaja v dušje mojei
Doselj mnje čždaja pečal...
i plakat hočetsja i žal
trevožit vopljom v mirni den
Maju vozljubljonuju tjen.
Ja budu plakat pro sebja
i na holodnavo tebja
Poljutsa plamjonia sljozi,
Kak na listki uvjadšei rozi
Naprasno padajet rosa —
Na tjoplaja moja sljoza
V holodnom sumrakje mogili
Ne vozmutili tebja, ne vozmutili
moj mili —
Ne vozmutili tebja.

A. Grečaninov: Kolibelnaja. (Uspavanka)

Lermont.

Spi maljutka moj prekrasni
Bajuški baju, bajuški baju!
Tiho smotrit mjesjac jasni
V kolibelj tvaju.
Stanu skazivat ja skazki
Pjesenku spaju
Tiž dremlji zakrivši glazki
Bajuki baju, bajuški baju...
Baju...

S. Rahmaninov: Ljetne noči

D. Rathaus.

Eti ljetnija noči prekrasnija
Jarkim svjetom luni ozarjonija
Porožadjut trevogi nejasnija
Produžadjut poribi vljubjonije.
Zabivajetsja skorb njeobjatnaja
Što darujetsja ziznju uniloju
I blaženstva kraja blagodatnije
Raskrivajutsja tajnoju siloju
I otkrili drug drugu njevlastnije
Nad soboju sjerca mi vljubljonija
v eti ljetnija noči prekrasnija
Svjetom jarkim luni ozarjonija.

P. Hugolin Sattner: Ruškine sanje

O. Krizostom Sekovanič.

Miška bela, s srebrom tkana,
v vozek zlat je vprežena,
z uzdo sinjo, s svilnim cvetjem
s pentljami preprežena.

Na vozičku se leskeče
biserna košarica.
Na vozičku
biserna košarica,
in v košari zlata kronica,
in v košari kakor plamen
sončno zlata kronica.

Ruška mala željno stegne
svoje drobne rokice,
vsa prevzeta zlato krono
dvigne iz košarice,
sede v vozek kot kraljica
med trakove pisane,
k zvezdam jasnim se odpelje
nad oblake mavrične

Sončni pramen skozi okno
v lahnem plesu priskaklja,
Ruško vzdrami nagajivček
in sladko se ji smehlja:

Ruška, Ruška, kje je miška,
kje je zlata kronica?
Kje voziček, pestre pentlje,
biserna košarica?

Vasilij Mirk: Rokoko

Utva.

Tiho, tiho čez nebo
mesec gre srebrni.
«Mina!» prosi vitez bled,
«k meni se obrni!»
Spi že grad, iz oken vseh
buli v park tema,
z ribicami zlatimi
vodomet brblja.
Nad vodo se ziblje v snu
bledi letos-cvet
a nad njim mušic nebroj
raja menuet.
Venus bela, bela vsa

Amorja povpraša:
«Kaj pa v lopi se tako
skrivnostno oglaš?»
Zdi se, da je viteza
Mina poljubila?»
Pravi Amor priden fant:
«Kaj se ti ne sanja!
Iz vode za mušico
riba se poganja,
in o tem prav celo noč
Venus bela sanja.
V lopi Mini k ustnicam
vitez se priklanja.»»

Josip Štolcer-Slavenski: Molitva dobrim očima

Besede zložil Zvonko Milković.

Skladba posvečena pevskeemu zboru «Tomislav» v Varaždinu.

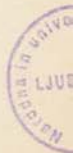
Ja još ljubim oči,
dobre oči odane:
Kao baršun meke,
što se miluju,
Ko molitve lepe,
što se smiluju,
Kad susretnu šutnju,
koja pati.

Moj je život,
raspucan
i raskidan,
Nemam vjere
da ga sastavljam.

Oči, dobre oči,
gde god bile Oči,
dobre oči,
gde god bile,
vama se molim:

Uzмите me sva.
Povedite u ludost,
u svet sna!

Oči, dobre oči!

Emil Adamič: Zazibalka.

Narodno besedilo.

Aj. Visoko je sunce žareno,
još su viša Carigrada vrata.
Na njih sedi majka Dejanova,
ona sedi i Dejana ziblje.
«Tuti, nuni, nuni,
mladi moj Dejane.

Brzo rasti i junak mi bodi,
da otameš kralju kraljevinu, —
da otameš banu banovinu, —
da otameš caru carevinu. —
Brzo rasti i junak mi bodi! —
Tuti, nuni, nuni,
mladi moj Dejane!»

Emil Adamič: Tri devojke

Oton Župančič.

Kresovale tri devojke,
tri devojke rožice.
«Daj nam bože dobro leto,
Daj nam bože dobro leto.»
Mimo pride mladi Marko,
mladi Marko lep junak.
«Daj nam bože dobro leto,
Daj nam bože dobro leto.»
Misli, misli mladi Marko:
«Bog nam dal je dobro leto,
dobro leto in predobro:
Bog nam dal je tri devojke,
tri devojke rožice!
Jaz bi si izbral nevesto,

tri devojke, — težek izbor:
Eno smem, — vse tri bi rad!»
Uganile so devojke
kaj je mislil mladi Marko.
Pa mu pravi lepa Mare:
«Ljubi mene, mladi Marko,
ljubil boš oči najlepše!»
Pa mu pravi lepa Bare:
«Ljubi mene, mladi Marko,
ljubil usta boš najlepša!»
Nič ne reče lepa Ane,
zarudela na tla gleda.
Mladi Marko ljubil Ano,
ljubil srce je najlepše!

K. Odak: Poslije ljubavi

D. M. Domjanič.

Zaman, zaman, in vendar
pozabiti ne morem te...
Dragotin Kette

I ja se smijah tako živo,
da suze tekle mi po licu —
i htjedoh tebi kletvu reći,
a šapto sam tek molitvicu.
I glumio sam divno tako,
da vjerovo sam sebi i sam,
i ja sam često tiho plako,
al reko tebi nikad nisam.
Pa čemu da ti dalje lažem,
ja moram da ti jednom kažem:
uzalud mi uzalud sve,
zaboravit ne mogu te!

Ne liepu ženu: tvoje tielo,
ta ja ga nisam baš ni gledao,
ni tvoju dušu — imaš li je,
ti moje krasno, hladno čelo?!
Ne! — Već moj ideal uvijek tražen,
što mišljah naći u tvom oku,
i mojih sanja zaklon blažen
i bezdnu puštoš predubuku,
što ostala u grudi meni,
kad gledak sviet svoj razrušeni
i njemu bol — zalud svet —
zaboravit ne mogu, ne!

B. Bersa: Seh duš dan

V. Nazor.

Se zvezdi su sjale,
kad sam te rodila;
tice su kantale,
kad sam te dojila;
a kad pere sahlo
i magla nas krila,
ja sam te vu črnu
zemlju položila...

Nad glavun tvojun
san pet sveć posadila,
od ust otkidala,
dok san ih kupila.
Ki te majki dal je,
sran ga je pred manun,
a vas svet rugal je
stun mojun se ranun.

Ninaj, nanaj, lepi sin!
Na grobe ti j' ružmarin.

Ninaj, nanaj, lepi sin!
Tvoj otac je gospodin.

Kroz moj dom je črna
tica proletela;
kroz lug me peljala,
dok me tu dovela;
kot da zver me tera,
po griže bežala
ter trudna i strta
na tvoj grob san pala...

Sine lepi, slatko spi!
Na grobe ti mat leži!

Fr. Lhotka: Žena muža za buču prodala.

Narodna.

Žena muža za buču prodala.
Druga došla ter ju ukarala:
Zač si muža za buču prodala?
Ja bi bila tri za njega dala!

Fr. Lhotka: Dremala, spavala...

Narodna.

Dremala, spavala, od dike sanjala,
dika je budio, u kosu ljubio.

Taj dinom, taj dinom
ljubim se Andrijom,
grlim se Milanom,
volim se Ivanom,
šalim se Danilom i Gavrilom.

Dika je šutio, nije se ljutio,
Veće me ljubio, oda sna budio.

Taj dinom...

Dr. G. Krek: Šum vira in zefira . . .

D. Kette.

Šum vira in zefira
pa gaja zelenega,
žar kamna in cyklamna
in solnca rumenega,
duh vijolic in trnjolic,
ki sapica žene ga,
miru mi ne moreta dati,
miru izgubljenega . . .
Pa pride čarodejka,
me dobi zapuščenega . . .
Šum, žar in duh,
ni treba mi vas nobenega!

J. Pavčič: Uspavanka

O. župančič.

Kaj bo sinku sen prineslo?
Ptičje krilo, tenko veslo
ali kita rožmarina:
aja tuta nana nina!

Krilo se je utrudilo,
veslo se je polomilo
suha kita rožmarina,
aja tuta nana nina.

Kaj bo sinku sen prineslo?
Niti krilo niti veslo
niti kita rožmarina,
ah le popevka materina:
aja tuta nana nina!

A. Lajovic: Pesem o tkalcu

Burns - župančič.

Kjer lije reka se v morje,
kjer cvetke pisane žare,
tja moje si želi srce,
tam lep prebiva tkalec.

Naj oče le besedo da
njemu, ki več sveta ima.
Ne dam jaz roke brez srca,
srce sem dala tkalcu.

Imela snubcev sem devet,
blago in svoj denar neštet
vsak mi ponujal je razvnet;
srce pa lepi tkalec.

Dokler cvetice še cveto,
dokler še setve v klas gredo,
dokler mi je srce gorko,
ljubila bodem tkalca.

Josip Suk: Dojčin Petar i kralj Matijaš

Srbska narodna.

Vino pije Dojčin Petar varadinski ban; popio je sto dukata sve na jedan dan, jošte k tome konja vranca, zlatan buzdovan. Kori njega kralj Matijaš, zemlje gospodar: «Bog t'ubio, Dojčin Petar, varadinski ban! Popio s'mi sto dukata sve na jedan dan,	jošte k tome konja vranca, zlatan buzdovan!» Veli njemu Dojčin Petar varadinski ban: «Ne kori me, kralj Matijaš, zemlje gospodar! Da ti piješ ono vince, što no pijem ja, da ti ljubiš onu ljubiu, što no ljubim ja, popio bi ravnu Peštu i još Budim-grad!»
---	---

Viteslav Novak: Božična uspavanka

J. Neruda - I. Peruzzi.

Spi! Jezušček moj, spi! Ubogo dete ne bogljeno, na revno slamo položeno — ah, tolikrat človeštvu dano od Judežev pa spet prodano. Jezušček moj, spi! Jezušček moj, spi sladko na tej goli slami, še dih te naš naj ne predrami, saj tebi večne slave sinko, je tudi treba odpočinka, Jezušček moj, spi! Jezušček moj, spi!	Naberi v spanju nove sile, svetu razpni svoje roke mile! Dolga pot je odrešenja, dolgo, dolgo se ne jenja, dolgo, dolgo se ne jenja, Spi, Jezušček moj, spi! Ti si nam dal ljubezni uke, svet ti pripravlja nove muke, a predno bodo okovi strti, potreba bo še silnih smrti! Spi, Jezušček moj, spi! Spi, Jezušček moj, spi!
--	--

Emil Adamič: Kedo dobi deklet?

Belokranjsko narodno besedilo.

Izvir voda izvirala, zlatu krunu izbacala. Polak nje je šaran sanduk, u sanduku lepoj Mara. Onud idu tri tesara, koti nose, jotvoraše, jotvoraše ne mogaše, lepoj Maru ostaviše. Lubav mleko zadojila. Izvir voda izvirala, zlatu krunu izbacala. Polak nje je šaran sanduk, u sanduku lepoj Mara. Lepoj Mara pregovara: «Koj bi mene jotvorio, njegova bi ljuba bila.»	Onud idu tri pastira, koti nose, jotvoraše, jotvoraše, nemogaše lepoj Maru ostaviše. Ljubav mleko zadojila. Izvir voda izvirala, zlatu krunu izbacala. Polak nje je šaran sanduk, u sanduku lepoj Mara. Onud idu tri junaka, koti nose, jotvoraše, jotvoraše, jotvoriše, lepoj Maru polubiše. Lubav mleko zadojila.
--	--

★

Cesar Kjuj: Dve roži

A. Pleščejev.

Dve trudni, veli roži
na trdih tleh počivata,
Ozarja ju večerno sonce,
večerne sanje snivata.

«Menè nevesta mlada
na grudi drhteči nosila je,
ko srce polno ji ljubezni
v brezmejni sreči plalo je.»

««Mene je v prsih nje utrgal
prej kot so nesli jo v pokop;
ob blesku sveč je tam ležala,
hladna, tiha kakor grob.»»

Dve trudni, veli roži
na trdih tleh počivata,
in tiho, tiho gasne zarja
in tiho, tiho snivata!

Stjevan St. Mokranjac: Bosanske pesmi. XIV. rukovet

Kara Majka Aliju
ej, i nevjestu Ajriju.
Ej, ne će Ajra da radi
ej, već se s majkom inadi.

Kad to čuo Alija,
ej, on počera Ajriju.
Ej, pa poteže on svoj nož,
ej, da ubije Ajriju.

Moli mu se Ajrija
ej, ne ubi me Alija.
Ej, naj ti majko jabuku,
ej nema više Ajrije.

*
Svaka tica
u šumici
ej, pjeva pjesmu
veselo
A ja tužan
u tavnici
ej pjevam pjesmu
žalosno.

Devojka više
iz tanka grla,
aman,
iz tanka grla,
aman,
s visoka brda,
aman,
može li biti,
aman,
što bit ne more,
aman,
riba bez vode,
aman,
tica bez gore.

Može li biti
riba bez vode
aman,
riba bez vode
aman,
tica bez gore
aman,
a ja devojka,
aman,
bez mlada momka
aman,
a ja devojka,
aman,
bez mlada momka.

Što no mi se
Travnik zamaglio
Travnik zamaglio
ej, da li gori
dal'ga kuga mori.

Devojka ga
okom zapalila
okom zapalila
ej, čarnim okom
kroz srčali pendžer.

*

Uzrasto je
zelen visok bor
Ajde mi
ajde vaj.
Uzrasto je
zelen bor
uz Alagin
bjeli dvor,
šibajde, šibajde,
šibajde var.

Tu je kmetstvo
i divor.
Ajde mi
ajde vaj
Tu je kmetstvo
i divor
i u kmetstvu
Niko moj,
šibajde, šibajde,
šibajde var.
šibajde var.

Milji mi je
Niko moj.
Ajde mi
ajde vaj.
Milji mi je
Niko moj
no sve selo i sav rod,
šibajde, šibajde!

GLASBENA MATICA

otvori v jeseni

ново šolo za zborovo petje

Namen te šole bo vzgojiti dober, moderno izvežban naraščaj pevskega zboru.

Pevci in pevke, ki imajo dober glasovni material, nekaj muzikalne predizobrazbe in resno voljo vztrajati v stremljenju, da se izobrazijo v višjem muzikalnem zmislu in postanejo sposobni še dvigniti kulturo slovenskega zborovega petja, se vabijo, da se javijo v pisarni Glasbene Matice.

Pouk zborovske šole bo trajal približno dve leti.